

mere praktisk og holde os til Sagen, saaledes som den foreligger her. Jeg vil da for det Første sige, at saaledes som Klasse-lotteriet her er ordnet, medfører det ingen samfundsfarlige Følger. Jeg tror, at det er en Institution i det Hele taget, som er ordnet paa en for Samfundet tilfredsstillende Maade, og der lader sig ingenlunde paavise saadanne skadelige Følger af Klasse-lotteriet og Klasse-lotteripillet, som dem, der fandt Sted i Tallotteriet. Derfor gjælder heller ikke paa Klasse-lotteriet Anvendelsen af, hvad Rigsdagsudvalget i 1850 udtalte angaaende Tallotteriet, og det gjælder saa meget mindre, som Rigsdagsudvalget i 1850, der som det havde havt den Opfattelse, naturligvis vilde have sagt det Samme om Klasse-lotteriet; men som bekendt stadfæstede det Klasse-lotteriet, men ophævede Tallotteriet. Det opfattede ikke Sagen paa den Maade, og saa er der jo heller ikke Grund for os til at opfatte det paa den Maade. Men der er en anden Marsag, som har ikke ringe Betydning i mine Dine. Det er den, at der igjennem indvinder Staten en ikke ringe Indtægt og det paa en Maade, som ingen Dødelig har Ret til at beklage sig over. Det dreier sig jo ifølge § 7 paa Finants-loven om henved 900,000 Kr., men desforuden dreier det sig ogsaa om en betydelig Indtægt gennem Stempelafgiften, saa vidt jeg veed, er det omtrent 400,000 Kr. Det bliver ialt $1\frac{1}{3}$ Million Kroner, der allerede nu indkomme gennem Klasse-lotteriet, idet det, hvad Indtægten gennem Stempelafgiften angaar, maa bemærkes, at en ringe Del deraf hidrører fra Industri-lotteriet. Det vil vistnok være urigtigt, naar der bliver Tale om at opgive en Statsindtægt af ikke ganske ringe Betydning, saa netop at vælge den. Vil der saa ikke være andre Statsindtægter, som der vil være langt større Marsag til at opgive, naar det menes, at vi kunne afse 1 eller $1\frac{1}{2}$ Million Kr.? Jeg tror ikke, at der vil være ret Mange her i Folkethinget, som vilde svare, naar man sagde til dem: ville I helst have $1\frac{1}{2}$ Million Kr. troget paa de indirekte Skatter, som trykke Befolkningen, eller Klasse-lotteriet ophævet! Nei, lad os for Moralens Skyld faae Klasse-lotteriet ophævet! — Da nu Regjeringen har forelagt dette Lovforslag, kan jeg dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at naar denne Sag skal bringes frem for Lovgivningsmagten, er der rigtig nok Marsag til at gaa adskilligt videre og tage adskilligt Mere af Loven af 6te Marts 1869 under Overveelse end det, der indholdes i nærværende Lovforslag. Loven af 1869 var — det maa utvivlsomt indrømmes

— et ikke ringe Fremskridt i Sammenligning med den tidligere Ordning af Klasse-lotteriet, men i Aarenes Løb har der selvfølgelig under Udviklingen viist sig forskellige Mangler derved, som der kan være Marsag til at rette, naar Sagen kommer for Lovgivningsmagten igjen, og desuden findes der ogsaa andre Bestemmelser i Loven om Klasse-lotteriets Ordning, som der maatte være af Anledning til at faae et nærmere Blik paa. Det, der stete ved Loven af 1869, var væsentlig det, at en hel Mængde skjulte Fordøle, som tilfaldt Kollektorerne, bleve umuliggjorte, idet Staten tog hele den Fortjeneste, hele den Rabat, som paalægges Spillerne, og gav Kollektorerne et bestemt Beløb i Provision. Smidertid er der dog blevet Noget tilbage, som man glemte den Gang. Det er det Beløb, som betales, naar man kjober Lodder til de senere Klasser. (N. Andersen Odense Amts 2den Valgkreds): Det kommer ikke Kollektoren til gode). Jeg skal nok komme dertil. Den ærede Rigsdagsmand, som har et særligt Kjendskab til Kollektionsvæsenet, vil vistnok finde sig tilfredsstillet ved mine Bemærkninger, som jeg særdeles gjerne vil have Lov til at forsætte selv. Staten tager nu ved Indtrædelser i de senere Klasser det samme Beløb af Spillerne, som om de havde spillet med fra først af. Derved tages der betydelig mere for de senere Klasser end, hvad disse ere værd, og dette er saavel uretfærdigt overfor dem, der kjober Lodder til disse Klasser, som tillige overfor dem, der skulle modtage Lodder i Betaling for en Del af Gevinsten. Nu er det jo saaledes bestemt, at naar man vinder en Gevinst, skal man modtage et Lod til næste Klasse. Dette Lod skal man betale med det tagtmæssige Beløb for Lodsdelen gennem de foregaaende Klasser med, men dette er langt mere, end det er værd, og den Stat, der derigjennem lægges paa Spillerne, kan være meget betydelig. Naar man f. Ex. i femte Klasse vinder en Gevinst paa 100 Kr., tager Staten 50 Kr. for Friloddet, men dette Frilod er ikke mere end omtrent det halve værd, saa at Staten tager 25 pCt. af Gevinsten foruden de 10 pCt., den i Forveien har taget. Kollektorerne faae det ikke; der er meget strænge Bestemmelser om Kollektorerens Forhold. Men desuagtet ere Kollektorerne derigjennem i Stand til at faae sig en Fordel, idet de fra først af kunne spille paa Lodsdelerne og gjemme dem til Salg til en af de senere Træninger; saa have de haft Chancer for at vinde gennem de tidligere Træninger og derved faae sig en ekstraordinær Fordel. Der er naturligvis altid en vis Risiko forbunden dermed, men den Risiko er ikke videre stor, idet man, da Lotteriet